

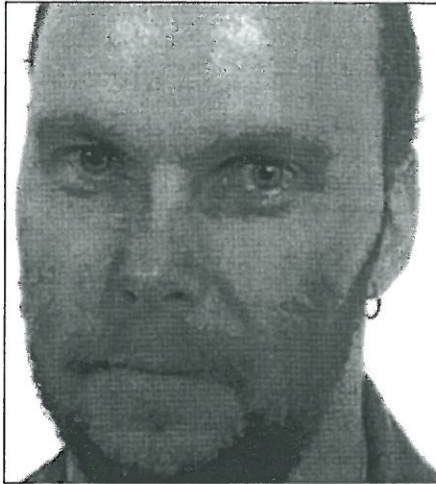
liknande bäst utvecklas om de följs av praktisk handling. Är, för att uttrycka mig fint, en pragmatiker. Har också en stark tro på utvecklingen av centrum – det vill säga lokalsamhället (hit hör också våra LS). Likaså hyser jag en orubblig tro på att produktionsmedlen skall ägas av medborgarna själva. Arbetsbeta mig så sakta fram till det målet.

Avslutningsvis vill jag säga några ord om varför jag inte gjort någon djupdykning i mina tidigare arbetsuppgifter och liknande. Anledningen är enkel – alla som har jobbat (eller jobbar) inom hotell/restaurangbranschen, på fabrik, inom offentlig sektor, till sjöss, et cetera, vet hur det är. Stadsmissionen där jag jobbade x antal

år var det bästa stället... Löneslaveriet är med andra ord ingen hit hos mig. När det gäller vad jag kan göra som AU-representant är svaret enklare: Jag är fena på att få saker och ting gjorda, bland annat utifrån gemensamma beslut av kamrater.

Namnet är **Stephan Jacobsson**, är två gånger 17 år, har två X-kromosomer, lever i enbohus och har varit medlem i Vänersborg LS från 1987 och framåt. Föga aktiv förrän först för fyra-fem år sedan då bequerelhalten steg hos både Vänersborgs LS och mig. Har därefter haft några förtroendeuppdrag i LS – för tillfället som kassör – och varit/är DK-ledamot i Västra Götalands distrikt. Är nu val- eller avslagbar för fyllnadsval till arbetsutskottet, i första hand förhoppningsvis förlagt till Västsverige.

Har under hela mitt mer eller mindre vuxna liv jobbat som städare (med smärre avbrott för studier och icke-arbete). Under de senaste åren har mitt

AUTOMATFOTO

Stephan Jacobsson, Vänersborgs LS.

jobb även innefattat delar som arbetsledning, inköp- och kundkontaktsvar eller enklare uttryckt kan man, som "kompisarna" gör, kalla mig för *Reinemachenführer*.

Räknar med att sätta mig på skolbänken igen under hösten för att försöka lära mig (mer av) mitt modersmål, som faktiskt är svenska.

Ingen annan organisationstillhörighet, såvitt jag kan påminna mig. Aktieportföljen förvaltas av Fora (SAF-LOs avtalspension) och sjunde AP-fonden.

För frågor försök fonera 0521-651 17 eller e-posta till [stephan.jacobsson@swipnet.se].

Mitt namn är **Johan Larsson**. Jag är 35 år, undersköterska och arbetar på ett äldreboende för den multinationella koncernen Senior Attendo Care, där vi för en ojämn facklig kamp. 1990 gick jag med i SAC, först i Malmö LS, sedan i Göteborgs LS, och nu i Majornas LS. Jag är kassör för Majornas LS, representant för mitt LS i förhandlingskommittén/fackliga kommittén för Göteborgs LS och Majornas LS, sekreterare i Västra Götalands distrikt och ledamot av SACs studieråd. Jag är inte och har heller aldrig varit med i ett politiskt parti. Den enda organisation jag är medlem i förutom SAC är Hyresgästföreningen. Det är min bestämda åsikt att kommunikationen mellan det centrala och LS måste förbättras för att SAC bättre skall kunna avspeglar organisationen i sin helhet.

Jag nås på [jx@privat.utfors.se].

FOTOGRAF OKÄND

Johan Larsson, Majornas LS.

uppror "på stället", utan hänsynstagande vare sig till de ekonomiska förutsättningarna i samhället eller till eller till stämmingsläget i arbetarklassen.

Jag tror på masslinjen. Vi måste bygga upp kraftfulla, klassbaserade organisationer på arbetsplatserna, i bostadsområdena, ja överallt. SAC är för mig ett lovande embryo, en struktur som har förutsättningar att växa ut till en kamporganisation på massbasis.

Sedan ett par år tillbaka har SAC kommit i rampljuset på ett sätt som

Jag kandiderar härmed till Arbetsutskottet, under förutsättning att detta kommer att förläggas till Göteborg (för att jag regelbundet skall kunna delta i mötena).

Namnet är **Ingemar Sjöo** och jag har varit medlem i SAC sedan 1985. Under denna tid har jag hunnit med att sitta i styrelsen för Göteborgs LS ett antal omgångar (hur många har jag glömt), samt innehaft praktiskt taget

alla upptänkliga valda funktioner däremellan, alltifrån fanbärare till studiecirkelledare. Satt även i CK några år i början av 1990-talet.

Jag kallar mig revolutionär, och har så gjort sedan 15-, 16-årsåldern, men inte revoltant. En revolutionär är en person som anser att en social revolution är en riktig och nödvändig utveckling när de objektiva förutsättningarna föreligger. En revoltant försöker göra

AUTOMATFOTO

Ingemar Sjöo, Göteborgs LS.

Men hur kommer då **Abe Berggårdh** (AB) in i bilden? Då jag på SAC-helgen i maj haft en diskussion om just antimilitarism med AB och hans syn i frågan inte skiljde sig nämnvärt i frågan från Örjan Bergstens, så upplevde jag att det kunde komma att bli ett problem om de olika ämnena i dialogen "flöt ihop". Förvisso var det fackliga ett ämne och militariseringen ett, men i ett samtal kan sådana gränser suddas ut.

Då det som vanligt också rådde en könsobalans bland talarna, där det manliga könet var överrepresenterat, tyckte jag att SAC skulle ta fasta på att vi är en feministisk fackförening och ha en kvinna på vår "stol". Jag föreslog därför **Anna-Klara Bratt** som jag tyckte redan hade börjat "grilla" regeringen

på ett utmärkt sätt i sina ledare i Arbetaren under våren. Jag fick aldrig något svar av Annika eller Örjan om mitt förslag, bara en tillsägelse av ÖB: "Det är jag och inte du som representerar SAC här."

Jag vill också passa på och tala om att jag aldrig haft någon, som Annika Tigerryd skriver, "personlig motvilja" mot AB. Det stämmer inte. AB och jag har politiska meningsskiljaktigheter.

■ Icke-våldsnätverket beslutade inte att ha ett eget block i demonstrationen 16 juni. Vi beslutade att "sprida" ut oss i hela demonstrationen och gå med våra respektive organisationer. Det kan vara på sin plats att påpeka att icke-våldsnätverket inte är någon organisation, utan ett nätverk. Nätverket bilda-

des inför EU-toppmötet och var mest tänkt som en tillfällig skapelse. Nätverket samlade människor från en rad olika organisationer och grupper och det var naturligt för alla att vilja gå med "sin" organisation. Dessutom ansåg vi att det var bra att vår kunskap fanns utspridd i alla blocken. Detta meddelade vi också genom våra representanter till Göteborgsaktionen och därmed till Annika Tigerryd.

Slutligen vill jag tillägga att jag hade för avsikt att bemöta både Hannele Peltonens och Örjan Bergstens inlägg, då de också innehåller felaktiga uppgifter, men varken tid eller plats finns, så det får bli i nästa nummer (om jag orkar).

Elisabet Ahlin
Göteborgs LS

Slottsskogens LS bekämpar virus

SLOTTSSKOGENS LS BILDADES I JANUARI 2001. En ny LS är född och detta torde glädja alla goda syndikalister; att nya organisationer och nya former uppträder på arenan och nya tanke-mönster stöts och blöts. Det är väl kul och spännande.

Eller?

Det kan ju vara lite lurigt också.

Är det en demokratisk organisation som ser dagens ljus?

Tja, det vet vi ju inte om vi inte är aktiva medlemmar.

Eller hur?

Vad är att vara aktiv? Är det att låta hjärnan arbeta eller att låta musklerna arbeta? Hjärnan och musklerna tillsammans, vad är det? För oss låter det som syndikalism.

I den andan försöker vi organisera befolkningen i Slottsskogen med omgivningarna.

Vi som bildar Slottsskogens LS kommer alla från Göteborgs LS som vi lämnat av följande skäl:

Vi vill att LS av SAC skall vara fria, oberoende och kämpande fackföreningar med djupt demokratiska ideal där Mr Young-typer (se **Richard Wright: Svält i Amerika**) skall upptäckas i tid och elimineras med organisationens egen styrka. Av den anledningen anser vi att en LS inte skall lämnas att växa hämningslöst och anta en monstruös storlek, och mera anta karaktären av ett po-

litiskt parti. För till partier söker sig lycksökarna, som myror till en sockerbit; makthungriga galna myror – besatta av idén om deras egen stora sockerbit.

Vi vill att en LS skall vara ett mäktigt redskap i kampen för våra rättigheter och intressen på arbetsmarknaden och ett idéforum för fria demokratiska tankar. LS skall vara stark och enig i kampen mot arbetsköpare och orättvisor, men öppen och djupt demokratisk inåt. Vilket förutsätter att LS består av maximalt ett femtiotal individer.

Göteborgs LS har lämnat den vägen och slagit in på en väg som, om den inte leder till "folksocialistiska" massgravar, leder bort från demokrati och syndikalism och framförallt bort ifrån ambitionen att hålla sig till sanningar och ingångna överenskommelser.

Göteborgs LS kapat

Vi påstår att Göteborgs LS har kapat av en liten men välorganiserad grupp runt **Örjan Bergsten** och **Annika Tigerryd**. Detta "nätverk" har satt sig i sinnet att erövra LS efter LS och driva SAC "under jorden". De har utnyttjat det faktum att LS' månadsmöten har långtgående maktbefogenheter och mobiliserat för att dominera dessa möten och därmed blivit synonyma med Göteborgs LS.

Detta problem med låg medlemsak-

tivitet har varit ett dilemma i landets näst största LS i många år. Tidigare har LS-mötena åtminstone försökt känna av någon sorts medlemsopinion. Att dela upp LS i mindre och förhoppningsvis mer öppna och demokratiska strukturer är botemedlet mot ovan nämnda sjukdomssymptom.

Som vi ser det är detta den enda vägen att gå om SAC vill överleva som syndikalistisk centralorganisation.

Den pågående debatten i SYNDIKALISTEN om det som timade i samband med Bush-besöket och EU-mötet i Göteborg har vi svårt att delta i eftersom vi inte var med i de förberedande diskussionerna. Vår samlade erfarenhet säger oss dock att vårt förtroende för **Elisabet Ahlin** som en rättskaffens person, med stor respekt för demokratiskt fattade beslut, ligger fast.

SAC och dess LS måste vakna och inse att vi är utsatta för en attack av människor fångna i sina egna neuroser och uppfyllda av tanken att vi skall gå under jorden i någon form av apokalyptisk uppgörelse med det förutvarande samhället, vilket säkert är behjärtansvärt, men vi har en hel del konkreta problem att ta itu med, som sammanslutning, först.

Tore Högfeldt
Marie Padellaro
Andreas von Sydow
Slottsskogens LS

KULTURVÅKTARNA HITTAR DU PÅ SIDAN 21!